

14. Haapsalus, 2 p. — 15. Kuresaare ja Võttsamal, 2 p. Koorte ja Salatsi mõisas. — 15., 16. ja 17. Peeterburgi kubermangus Dubuwa kreisis Stragowa luteruse usu kiriku juures. — 16. Kirepi m., 2 p. — 18. Audra mõis. — 20. Wändras, 2 p. Narwas, 3 p. — 21. Sannos. Wolmaris. Paldiskis, 2 p. — Palmsti m., Witna kõrvi j., üks nädal enne Mihkli p., 3 p. — 24. Willandis, Wõrus ja Vibulaa, 2 p. — 25. Purneku m., 2 p. — 26. Pernus, ja Kuresaare, 2 p. Tallinnas, 3 p. — 29. Tartus, 3 p. Walgas. Kawanurme laot, Wastfeliina libellonnas, 2 p. Rastweres. Keblaste mõisas. Mihkle ja Keila kiriku juures, 3 p. — 35. Lehtmes, nädal pärast Mihkli p. — Ravlas, 1. reedel pärast Mihkli p.

Wiina-kuul: 1. Kuresaare, Gaiaste ja Kaarma Suures mõis., 3 p. — 2. Wastse mõis., 2 p. — 4. Kolores, 2 p. Pühajärwe m. Nuustaku laot. Jõhwis, 3 p. — 5. Awinurme m., Lohusa külas, lauba, lojuaste ja booste laot, 2 p. Wõõbsus. — 6. Kutnikis. Tarwastus, 2 p. — 7. Wõrul, lina laot, 3 p. — 9. Lemsis ja Tali wabrikus. — 10. Kää ja Mooselaste mõisas, 2 p. Kaasinurme m., elaja ja lina laot, 2 p. 11. Laatre mõis. 15. Lustiwere ja Weeki mõisas, 2 p. — Oritu mõisa kõrvi juures, 2 p. — 16. Wõnnus, 2 p. — 18. Wõnieste ja Sindi mõisas. — 19. Kulina mõis. — 20. Wändras, 2 p. — 22. Niiski mõisas. — 23. Wolmaris, 2 p. — 23. Jõgewa mõisas (Vaisholm), 2 p.

Talwe-kuul: 1. Tartus, lina laot, 2 p. — 10. Mustwee külas, 3 p. Wõrus, 2 p. — 10. Poides, lina laot, 2 p. — 15. Bigalaa, (Vänem.) lina laot, 2 p. Woltweldi mõisas. — 20. Walgas, lina laot, 2 p. — 25. Willandis ja Wolmeris, lina laot, 2 p.

Jõulu-kuul: 1. Wast-Narwas, 3 p. Magtiwi mõisas Labe-kõrvi juures. — 5. Põraweres, lina laot. — 6. Wõõbsus. — 10. Wõnnus, lina laot, 2 p. Riias jõulu l. sunni 10. Nääri kuul. — 12. Merjamos. — Pernus, 3. Kristuse tule. p., eomasp. ja teispäew enne jõulu. — 16. Poides, lina laot, 2 p. — 27. Walgas Jaksala laot, 10 päewa.

Kas eksiteel wõi mitte.

Jutt rahwa elust.

Kirjutanud Dr. S. A. Hermann.

See oli übel ilusal kowadisel pühapäewal, kui Põlluotsa Anu ühispäini mööda maanteed kirjufust kodu läks. Anu oli rikka Põlluotsa peremehe Zubani ainus tütar ja pääle selle ilus neitsi. Tema isa oli wallawanem ja kirjitu wõõlmõlder ehk eestseisja ja seisis nii hästi walla rahwa ja naabrite kui ka libellonna kirikuherra silmas suure auu sees. Anu ema oli kabe aasta eest ära surunud, ja selle pärast pidas Anu isa koba pääl perenaese ametit osawuse ja truusega.

Sel pühapäewal oli Anu ühina kirjufu läinud, sest et isa natuke haiglane oli ja ühes ei wõinud tulla, ehk küll ise kirjufu ametnik oli. Põlluotsa talu oli kirjufust umbes kahelja wersta kaugel, hää tükile maad. Anu ei olnud kirjufu juures kedagi tuttawat inimest silmanud, kes tema poole ühes oleks läinud ja ruttas selle pärast üksi, nagu öeldud, kodu poole. Aga just tema enese kodust oli ka keegi kirjufus läinud. See oli waele jaunamehe poeg Mart, kelle isa urtsil Põlluotsa peremehe maa pääl seisis. Anu tundis Marti juba lapsepõlwest saadik, oliwad ju mõlemad ühes üles kaswanud, sest Mart oli paljast kaks aastat wanem.

Mart oli warsiti pärast Anu äraminemist ka hakanud kodu poole ruttama ja jõudis peagi maanteel Anu järele.

„Tere ka, pere-Anu,“ hüüdis ta, kui järele oli jõudnud.

„Tere tere,“ wastas tütarlaps. „Käe imet, arwastin, et üksi oma poolt kirjufus olin, aga on ka teisi olnud.“

„Jah, mina olin ka kirjufus,“ ütles noor mees, „aga Leidma ei näinud sääl —“

„Lohoh,“ wõttis Anu imets paimes sõna otsast kiinni, „kust see tuleb, et sa mulle korruga hakkad „Teie“ üttema? Kas me ei ole ühes koos üles kaswanud ja ifka teine teisele „sina“ ütelnud? Wõi oled sa seda libellonna-koolis õppinud?“

„Mis teha,“ wastas Mart natuke punastades, „inimesed kaswawad suuremaks, eluwõõrsid lähewad peenemaks, sellepärast